

Република Србија
ВИШИ СУД У НОВОМ САДУ
Посл. бр. КЖ. 2-105/15
Дана: 04.03.2015. године
Н о в и С а д

ОСНОВНИ СУД У НОВОМ САДУ
Предато лично, поштом препоручено
обично дана _____ Рно _____
Примерака _____
ПРИМЉЕНО 06 MAR 2015
Таксирано са _____ дин. Без таксе
Мањак таксе од _____ динара
Број _____ 201 _____ Потпис _____
Бр. ме: _____

Виши суд у Новом Саду, у другостепеном кривичном већу, састављеном од судија Биљане Делић, председника већа, те судија Здравке Писарић и Татјане Ђурашковић, чланова већа, са записничарем Тркуља Бранком, у кривичном предмету против окривљеног _____ због кривичног дела тешке крађе из чл. 204 ст. 1 тачка 1 у вези чл. 30 КЗ-а, одлучујући о жалби браниоца окривљеног, изјављеној против решења Основног суда у Новом Саду бр. К 1100/14 од 13.02.2015. године, у седници већа одржаној дана 04.03.2015. године, донео је следеће:

Р Е Ш Е Њ Е

Жалба браниоца окривљеног Цветковић Петра, адвоката у Новом Саду, **СЕ УСВАЈА И УКИДА СЕ РЕШЕЊЕ ОСНОВНОГ СУДА У НОВОМ САДУ БР. К 1100/14 ОД 13.02.2015. ГОДИНЕ**, те се предмет враћа првостепеном суду на поновно поступање.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду бр. К 1100/14 од 13.02.2015. године, продужен је притвор према окривљеном _____, који му се рачуна од 12.08.2014.године, на основу чл. 425а став 5 ЗКП -а и чл. 498 ст. 4 у вези чл. 211 ст. 1 тачке 3 ЗКП-а, до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција, најдуже док не истекне време трајања казне изречене му неправноснажном пресудом тог суда бр. К- 1100/14 од 13.02.2015.године.

Против цитирано решења благовремено је уложио жалбу бранилац окривљеног, адвокат Цветковић Петар, због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да се иста уважи да се побијано решење укине, те да се предмет врати на поновно одлучивања првостепеном суду. При томе, бранилац оспорава оправданост даље примене мере притвора према окривљеном, имајући у виду да се исти налази у притвору око 6 месеци, а да је актуелни кривични поступак против њега неправноснажно окончан, указујући да је суд био у обавези да пре одлучивања о даљој примени притвора према окривљеном, размотри да ли у конкретном случају иста сврха може постићи и блажом мером, мером забране напуштања боравишта из члана 208 ЗКП -а.

Другостепени суд је размотрио наводе и предлоге поднете жалбе, испитујући решење у границама наведеним у члану 467 ст. 1 ЗКП -а, па је нашао да је жалба

у кр
притв
а у см

основана, те да побијано решење треба укинути и предмет вратити првостепеном суду на поновно одлучивање.

Наиме, овај суд налази да се основано у жалби истиче да побијано решење не садржи јасне и довољне разлоге за одлуку о оправданости даље примене притвора према окривљеном, која мера се ожалбеним решењем према окривљеном продужава применом одредаба члана 425а ст.5 ЗКП -а , и члана 498 став 5 ЗКП -а вези члана 211 став 1 т. 3 ЗКП -а , све до упућивања окривљеног у завод за издржавање кривичне санкције , а најдуже док истом не истекне време трајања казне која му је изречена у трајању од 2 године , неправноснажном пресудом истог суда бр. К- 1100/14 од 13.02.2015.године.

При томе, првостепени суд наводи да чињеница да је окривљени чак 8 пута осуђиван , пресудама донетим у периоду од 2006.године до 2014.године, тачно наведеним у образложењу побијаног решења , и то пет пута због кривичних дела против имовине, а последњи пут је осуђен пресудом Основног суда у Новом Саду бр. К 2348/13 од 26.03.2014. године, због кривичног дела из чл. 204 ст. 1 тачка 1 КЗ-а, на условну осуду са роком проверавања до 26.03.2018. године, и да те околности по ставу првостепеног суда указују на континуирано противправно понашање окривљеног, имајући у виду како бројност пресуда којима је окривљени до сада правноснажно осуђиван за кривична дела, тако и чињеницу да је окривљени у актуелном поступку неправноснажном пресудом бр. К- 1100/14 , дана 13.02.2015.године, оглашен кривим због кривичног дела тешке крађе у покушају из чл. 204 ст. 1 тачка 1 у вези са чл. 30 КЗ-а. Такође, првостепени суд наводи да све претходно изнете околности, представљају особите околности које указују на опасност да би окривљени у случају боравка на слободи могао у кратком временском периоду поновити кривично дело против имовине, или кривично дело за које је неправноснажно осуђен , и због тих околности оправдано је продужење притвора према окривљеном због разлога прописаних у члану 211 став 1 т. 3 ЗКП -а , сматрајући такође, да се иста сврха не би могла остварити блажом мером.

Овако дато образложење је за сада , по мишљењу овог суда за сада показује недовољним, тим пре, јер првостепени суд у истом решењу, не помиње на основу којих околности је закључио да се у конкретној ситуацији мера притвора не може заменити другом , блажом мером, у актуелној процесној ситуацији, када је донета неправноснажна пресуда, иако је одредбом члана 210 став 1 ЗКП -а прописано да се мера притвора може одредити само ако се иста сврха не може остварити другом, блажом мером, прописаним одредбама ЗКП -а .

Због наведеног , другостепени суд налази да је укидање побијаног решења нужно, те да је неопходно да се предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање и разматрање , тим пре, јер је у смислу одредаба ЗКП -а , суд дужан да приликом сваког преиспитивања примене мере притвора, размотри све околности на страни окривљеног и да, у зависности од утврђених чињеница , одлучи да ли је примена мере притвора према окривљеном нужна, обзиром да се притвор може применити само у крајњем случају , када блаже мере предвиђене одредбама ЗКП -а у циљу обезбеђења присуства окривљених у кривичном поступку , остану без успеха и уколико постоје околности које указују на опасност које оправдају примену те , строжије мере. Ово тим пре, јер је у конкретном случају донета и објављена првостепена пресуда, а имајући у виду такође, да се окривљени у наведеном кривичном поступку налази у притвору од 12.08.2014.године, и то због разлога прописаних одредбама члана 211 став 1 т. 3 ЗКП -а, па је неопходно да се преиспита да ли у конкретној ситуацији постоји опасност која указује да би окривљени у случају да се нађе на слободи, могао поновити кривично дело за које је оправдано сумњив

решење не
остале
према

у кратком периоду , и да ли је иста таквог интензитета да то још увек оправдава примену притвора по цитираној одредби ЗКП -а или се иста сврха може постићи и блажом мером , а у смислу жалбених предлога браниоца окривљеног.

У поновљеном поступку првостепени суд ће имати у виду примедбе на које му је у овом решењу указао другостепени суд , те ће , поново ценити све релевантне околности на страни окривљеног , пре свега, дужину трајања притвора у конкретном случају , који је према окривљеном примењен због разлога из чл. 211 став 1 т. 3 ЗКП -а , те околност да се поступак налази у фази када је донета неправноснажна пресуда, која је и објављена и којом је окривљени оглашен кривим, па, ће , након поновног разматрања свих чињеница , значајних за одлучивање о примени законом прописаних мера за обезбеђење присуства окривљених у поступку , ценити да ли је према окривљеном нужна примена најстрожије мере - мере притвора, а због разлога из члана 211 став 1 т. 3 ЗКП -а, или се евентуално , иста сврха , у конкретном случају , може постићи и применом блаже мере.

Такође, првостепени суд ће за сва своја утврђења дати јасне , довољне и недвосмислене разлоге, те донети правилну и на закону засновану одлуку.

Имајући у виду напред наведено, овај суд је уложују жалбу усвојио и донео је одлуку као у изреци овог решења, а на основу чл. 467 ст. 4 ЗКП-а.

Записничар
Тркуља Бранка

